

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1481/2020
19.01.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Јасмине Васовић и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Милутина Костића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Алексинцу К 271/19 од 26.02.2020. године и Вишег суда у Нишу Кж1 171/20 од 26.10.2020. године, у седници већа одржаној 19.01.2021. године, једногласно је, донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Алексинцу К 271/19 од 26.02.2020. године и Вишег суда у Нишу Кж1 171/20 од 26.10.2020. године, у односу на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у односу на преостале повреде закона **ОДБАЦУЈЕ**, као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Алексинцу К 271/19 од 26.02.2020. године, окривљени АА оглашен је кривим због извршеног кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези става 1. Кривичног законика и осуђен на казну затвора у трајању од шест месеци коју ће издржати у просторијама у којима станује, без примене мере електронског надзора, у складу са одредбама Закона о извршењу ванзаводских санкција и мера, те је обавезан да суду накнади паушал и трошкове кривичног поступка о којима ће бити одлучено посебним решењем, док је оштећени ББ, ради остварења имовинскоправног захтева, упућен на парницу.

Пресудом Вишег суда у Нишу Кж1 171/20 од 26.10.2020. године делимичним усвајањем жалбе браниоца окривљеног АА преиначена је првостепена пресуда у делу одлуке о казни тако што је тај суд окривљеног АА, због извршеног кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, за које је оглашен кривим првостепеном пресудом, осудио на казну затвора у трајању од три месеца коју ће издржати у просторијама у којима станује, без примене електронског надзора на начин како је то прописано Законом о извршењу ванзаводских санкција и мера, док су жалба браниоца окривљеног АА, у преосталом делу, као и жалба

Основног јавног тужиоца у Алексинцу, одбијене као неосноване и првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, на основу члана 483. став 1. ЗКП, бранилац окривљеног АА, адвокат Милутин Костић, поднео је захтев за заштиту законитости, „због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) и став 2. у вези члана 407. и у вези члана 438. став 2. тачка 1) тачка 2) и тачка 3) у вези члана 40. и члана 42. као и члана 300, члана 428. став 6. и став 8, члана 439. тачка 2) у вези члана 495. ЗКП и члана 486. ЗКП“, уз предлог Врховном касационом суду да усвоји поднети захтев те да побијане пресуде преиначи тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе или да исте укине и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак и одлучивање.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку и у седници већа, коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са одлукама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је нашао:

Поднетим захтевом браниоца окривљеног се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, уз образложење да се побијане правноснажне пресуде заснивају на „недозвољеном доказу“ и то: исказима сведока који су најближи сродници оштећеног; оштећеног и вештака датим пред Основним јавним тужиоцем у Алексинцу, на чије испитивање нису позвани и истом нису присуствовали окривљени АА и његов бранилац.

Врховни касациони суд налази да се поднетим захтевом основано указује да се побијане правноснажне пресуде заснивају на исказима саслушаних сведока, ВВ, ГГ, ДД, сведока оштећеног ББ и вештака медицинске струке др. Горана Видића датим током предметног кривичног поступка на главном претресу и у претходном поступку пред Основним јавним тужиоцем у Алексинцу. Међутим, Врховни касациони суд налази, супротно наводима у поднетом захтеву браниоца окривљеног, да поступањем јавног тужиоца противно одредби члана 300. став 1. ЗКП није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП. Наиме, када се има у виду да су: сведок оштећени ББ, те сведоци ВВ, ЂЂ, ГГ и ДД, поред саслушања пред тужиоцем саслушани и на главном претресу, у присуству окривљеног АА и његовог браниоца адвоката Милутина Костића, којом приликом су у целости поновили раније исказе и дали одговоре на постављена питања окривљеног и његовог браниоца на који начин је омогућено окривљеном право на испитивање сведока у контрадикторном поступку, очигледно је да су побијане правноснажне пресуде засноване на исказима саслушаних сведока и оштећеног (датим на главном претресу - чији саставни део су и искази дати пред јавним тужиоцем) који представљају јединствену целину па се као такви и оцењују.

С тога, Врховни касациони суд налази да није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, која би утицала на законитост првостепене и другостепене пресуде, а на коју се супротним наводима у захтеву браниоца окривљеног неосновано указује.

Поред тога, поднетим захтевом браниоца окривљеног се указује на повреде кривичног закона из члана 438. став 2. тачка 2) и тачка 3) ЗКП, затим члана 428. став 6. и став 8. ЗКП и на повреду члана 460. став 1. ЗКП, уз изношење разлога о учињеним повредама.

Такође, одбрана налази да изведени докази, искази сведока, сведока оштећеног и вештака медицинске струке нису правилно оцењени, уз изношење сопствене оцене истих, чиме се указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, односно одредбу члана 440. ЗКП.

Како указивање на повреде одредаба члана 438. став 2. тачка 2) и тачка 3) ЗКП, члана 428. став 6. и став 8. ЗКП, члана 460. став 1. ЗКП и члана 440. ЗКП, не представљају законске разлоге за подношење захтева за заштиту законитости од стране браниоца окривљеног, у смислу члана 485. став 4. у вези става 1. ЗКП, то је захтев у наведеном делу, оцењен као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредаба члана 30. став 1. Закона о уређењу судова, применом члана 491. став 1. и члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде

Записничар-саветник,
Олгица Козлов, с.р.

Председник већа-судија,
Бата Цветковић, с.р,

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић